"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ବାବା ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ସର୍ବଜ୍ଞ କହିବା - ଏହା ହେଉଛି ଓଲଟା ମହିମା କରିବା, ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ କେବଳ ପତିତରୁ ପାବନ କରିବା ପାଇଁ ଆସନ୍ତି ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବାବାଙ୍କ ସମାନ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ମହିମା ଆଉ କାହାର ଅଟେ ଏବଂ କିପରି ?

ଉତ୍ତର:- ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଭାରତର ମହିମା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବଡ । ଭାରତ ହିଁ ଅବିନାଶୀ ଭୂଖଣ୍ଡ (ରାଷ୍ଟ୍ର) ଅଟେ । ଭାରତ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗ ହେଉଛି । ବାବା ଆସି ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଧନବାନ, ସୁଖି ଏବଂ ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି । (୨) ଗୀତାର ମହିମା ମଧ୍ୟ ଅପରମଅପାର । ସର୍ବଶାସ୍ତ୍ରମୟୀ ଶିରୋମଣୀ ଗୀତା ହିଁ ଅଟେ । (୩) ତୁମେମାନେ ଚୈତନ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଗଙ୍ଗା ଅଟ, ତୁମମାନଙ୍କର ମହିମା ମଧ୍ୟ ଅପରମଅପାର । ତୁମେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପରେ ଜ୍ଞାନ ସାଗରଙ୍କଠାରୁ ବାହାରିଛ ଅର୍ଥାତ୍ ଜନ୍ମ ନେଇଛ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଓମ୍ ଶାନ୍ତିର ଅର୍ଥକୁ ତ ନୂଆ ହୁଅନ୍ତୁ ବା ପୁରୁଣା ହୁଅନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଗଲ ଯେ ଆମେ ସବୁ ଆତ୍ମା ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ପରମାତ୍ମା ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଏବଂ ବହୁତ ପ୍ରିୟରୁ ପ୍ରିୟ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରେମିକ ଅଟନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଓ ଭକ୍ତିର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝାଇଛି, ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଦିନ-ସତ୍ୟଯୁଗ, ତ୍ରେତା ଯୁଗ, ଭକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ରାତି-ଦ୍ୱାପର-କଳିଯୁଗ । ଏହା ଭାରତର ହିଁ କଥା ଅଟେ । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ତୁମେ ଭାରତବାସୀ ହିଁ ଏଠାକୁ ଆସିଥାଅ । ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଭାରତବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅଟେ । ଭାରତ ହିଁ ଅବିନାଶୀ ଭୂଖଣ୍ଡ ଅଟେ । ଭାରତ ଖଣ୍ଡ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗ ହୋଇଥାଏ । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଖଣ୍ଡ ସ୍ୱର୍ଗ ହୋଇନଥାଏ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ବୁଝାଯାଇଛି ଯେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ସତ୍ୟଯୁଗରେ କେବଳ ଭାରତ ହିଁ ଥାଏ । ଭାରତକୁ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗ କୁହାଯାଏ । ଭାରତବାସୀ ହିଁ ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ନର୍କବାସୀ ହୋଇଥାନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ପୁଣି ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ହେବେ । ଏହି ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ନର୍କବାସୀ ଅଟନ୍ତି । ପୁଣି ବି ଅନ୍ୟ ସବୁ ଖଣ୍ଡ ବିନାଶ ହୋଇ କେବଳ ଭାରତ ବର୍ଷ ହିଁ ରହିବ । ଭାରତ ଖଣ୍ଡର ମହିମା ଅପରମଅପାର ଅଟେ । ଭାରତରେ ହିଁ ବାବା ଆସି ତୁମକୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ଗୀତାର ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ । ଭାରତ ହିଁ ପୁଣି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ, ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ, ତେଣୁ ସେହି ଯୁଗ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ ବିଶ୍ୱର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ଅଧିକାରୀ ଏକ ଭଗବାନଙ୍କୁ ହିଁ କୁହାଯାଇଥାଏ । ଭାରତବାସୀ ବଡ ଭୁଲ୍ କରିଛନ୍ତି କହୁଛନ୍ତି ସେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ଅଟନ୍ତି । ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅନ୍ତରକୁ ଜାଣନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ କାହାର ଅନ୍ତରକୁ ଜାଣିନଥାଏ । ମୋର ତ କାମ ହିଁ ହେଲା ପତିତମାନଙ୍କୁ ପାବନ କରିବା । ବହୁତ କହିଥା'ନ୍ତି ଶିବବାବା ଆପଣ ତ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ଅଟନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ନୁହେଁ । ମୁଁ କାହାର ହୃଦୟକୁ ଜାଣିନଥାଏ । ମୁଁ ତ କେବଳ ଆସି ପତିତମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରୁଛି । ମୋତେ ଡାକିଥା'ନ୍ତି ହିଁ ପତିତ ଦୁନିଆରେ, ଆଉ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଥରେ ମାତ୍ର ହିଁ ଆସିଥାଏ ଯେତେବେଳେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ନୂଆ କରିବାକୁ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ, ଏହି ଦୁନିଆ ନୂଆରୁ ପୁରୁଣା, ପୁରୁଣାରୁ ନୂଆ କେବେ ହୋଇଥାଏ ? ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ନୂଆରୁ ପୁରୁଣା ସତ୍ତ୍ୱ, ରଜୋ, ତମୋରେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପାନ୍ତରିତ ହୋଇଥାଏ । ମଣିଷ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହୋଇଥାଏ । ବାଳକ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ଅଟେ ପୁଣି ଯବାନ ହୋଇଥାଏ ପୁଣି ବୁଢା ହୋଇଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ରଜୋ, ତମୋରେ ଆସିଥାଏ । ଶରୀର ବୁଢା ହୋଇଗଲେ ତାକୁ ଛାଡି ପୁଣି ଛୋଟ ପିଲା ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଭାରତ କେତେ ଉଚ୍ଚ ଥିଲା । ଭାରତର ମହିମା ଅପରମଅପାର ଅଟେ । ଏତେ ସୁଖୀ, ଧନବାନ, ପବିତ୍ର ଆଉ କୌଣସି ଖଣ୍ଡ ନୁହେଁ । ପୁଣି ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ କରିବା ପାଇଁ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ହେଉଅଛି । ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କରଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କିଏ କରିଛନ୍ତି ? ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ତ' ଶିବବାବା ଅଟନ୍ତି । କହିଥା'ନ୍ତି ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ବ୍ରହ୍ମା, କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥ କିଛି ବି ବୁଝିନଥାନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ କହିବା ଦରକାର ଯେ ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଶିବ, ନୁହେଁ କି ବ୍ରହ୍ମା । ପୁଣି କହିଥା'ନ୍ତି ଦେବ-ଦେବ ମହାଦେବ । ଶଙ୍କରଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚରେ ରଖୁଛନ୍ତି ତେବେ ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଶଙ୍କର କହିବା ଦରକାର ନା । ପୁଣି ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ବ୍ରହ୍ମା କାହିଁକି କହୁଛନ୍ତି ? ଶିବ ହେଲେ ରଚୟିତା । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ବ୍ରହ୍ମା ଦ୍ୱାରା ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରିଥା'ନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବାବାଙ୍କୁ ସର୍ବଜ୍ଞ ବୋଲି କହିଥା'ନ୍ତି, ତେବେ ସେହି ମହିମା ତ ଅର୍ଥ ସହିତ ନୁହେଁ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମକୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି, ସେ ନିଜେ ଆସି ଆମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ରାଜଯୋଗର ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି, କାହିଁକି ନା ସେ ପିତା ଏବଂ ପରମଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ କିପରି ଚକ୍ର ଲଗାଉଛି, ତାହା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, କାରଣ ସେ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ବାକି ଏପରି ନୁହେଁ କି ସେ ସର୍ବଜ୍ଞ ଅଟନ୍ତି । ଏକଥା ଭାବିବା ଭୁଲ୍ । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଏଠାକୁ ଆସି କେବଳ ପତିତମାନଙ୍କୁ ପାବନ କରିଥାଏ, ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ଦେଇଥାଏ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଅଳ୍ପ କାଳର ସୁଖ ମିଳେ, ଯାହାକୁ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ, ହଠଯୋଗୀ ଜାଣନ୍ତି ହିଁ ନାହିଁ । ବ୍ରହ୍ମକୁ ମନେ ପକାଇଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ବ୍ରହ୍ମ ତ ଭଗବାନ ନୁହଁନ୍ତି । ଭଗବାନ ତ' ଏକମାତ୍ର ନିରାକାର ଶିବ । ଯିଏକି ସର୍ବଆତ୍ମାଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ରହିବାର ସ୍ଥାନ

ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ (ସୁଇଟ୍ ହୋମ) ମିଠା ଘର ଅଟେ । ସେହିଠାରୁ ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଏଠାକୁ ପାର୍ଟ କରିବାକୁ ଆସିଛେ । ଆତ୍ମା କହିଥାଏ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଦ୍ୱିତୀୟ-ତୃତୀୟ ଶରୀର ଧାରଣ କରୁଛନ୍ତି । ୮୪ ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ଭାରତବାସୀଙ୍କର ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁମାନେ ବହୁତ ଭକ୍ତି କରିଥା'ନ୍ତି, ସେମାନେ ପୁଣି ଜ୍ଞାନକୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥା'ନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରହିଲେ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲ । ତୁମେ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ଏକମାତ୍ର ପରମାତ୍ମା ପ୍ରେମୀକଙ୍କର ପ୍ରେମିକା ଅଟ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ତୁମେ ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନେ ପକାଇ ଆସୁଛ । ଆତ୍ମା ତାର ପିତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଥାଏ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଦୁଃଖଧାମ । ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଅସଲରେ ଶାନ୍ତିଧାମର ନିବାସୀ ଅଟୁ । ପରେ ପୁଣି ସୁଖଧାମକୁ ଆସିଲେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଲେ । ହମ ସୋ, ସୋ ହମ୍‌ର ଅର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ତ କହିଦେଇଥା'ନ୍ତି ଆତ୍ମା ସୋ ପରମାତ୍ମା, ପରମାତ୍ମା ସୋ ଆତ୍ମା । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ହମ ସୋ ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେ ସେହି ଦେବତା, କ୍ଷତ୍ରିୟ, ବୈଶ୍ୟ, ଶୁଦ୍ର ଅଟୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ପୁଣି ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛୁ । ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ । ସେସବୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ୍ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏକମାତ୍ର ଦେବୀଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା, ଅଦ୍ୱୈତ ଧର୍ମ ଥିଲା । ପରେ ଆଉ ସବୁ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପିତ ହେଲା ତେଣୁ ଦ୍ୱୈତ କୁହାଗଲା । ଦ୍ୱାପରଠାରୁ ଆସୁରୀ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ହିଁ ନାହିଁ ତେଣୁ ସେଠାରେ ୫ ବିକାର ହିଁ ନଥାଏ । ସେମାନେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ରାମସୀତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ୧୪ କଳା ସଂମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କୁହାଯାଏ । ରାମଙ୍କୁ ଧନୁଶର କାହିଁକି ଦିଆଯାଇଛି ଏହା ମଧ୍ୟ କୌଣସି ମଣିଷ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ହିଂସାର ତ କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ତୁମେ ହେଉଛ ଈଶ୍ୱରୀୟ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ । ଇଏ ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା, ଏବଂ ଯେହେତୁ ତୁମେମାନେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଅଟ ତେଣୁ ସେ ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ହେଲେ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ସଦ୍‌ଗତି ଦେଇ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ପିତା, ଶିକ୍ଷକ, ଗୁରୁ ତିନିଟିଯାକ ହେଲେ । ତାଙ୍କର ତୁମେ ସନ୍ତାନ ହୋଇଛ ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କେତେ ଖୁସୀ ହେବା ଦରକାର । ମନୁଷ୍ୟ ତ' କିଛି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି କାରଣ ଏହା ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ନା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ରାବଣକୁ ଜଳାଇ ଆସୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ରାବଣ କିଏ, ଏକଥା ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଏହି ରାବଣ ଭାରତର ସବୁଠାରୁ ବଡ ଶତ୍ରୁ ଅଟେ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ଭଣ୍ଡାର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ମିଳୁଛି । ସେହି ବାବା ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ଆନନ୍ଦର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ସେହି ଜ୍ଞାନ ସାଗରଙ୍କଠାରୁ ତୁମେ ବୁଦ୍ଧି ରୁପକ ବାଦଲକୁ ଜ୍ଞାନରେ ଭରପୁର କରି ପୁଣି ଯାଇ ବର୍ଷା ବରଷୁଛ । ଜ୍ଞାନ ଗଙ୍ଗା ତୁମେମାନେ ହିଁ ଅଟ, ତୁମର ହିଁ ମହିମା ରହିଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛି । ଏହି ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ପବିତ୍ର ରୁହ, ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମେ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । ମୁଁ ହିଁ ପତିତ-ପାବନ ଅଟେ । ତେଣୁ ଯେତେ ପାରୁଛ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାକୁ ବଢାଅ । ମୁଖରେ ଶିବବାବା କହିବା ମଧ୍ୟ ଦରକାର ନାହିଁ । ଯେପରି ପ୍ରେମିକା ପ୍ରେମିକକୁ ମନେ ପକାଇଥାଏ, ଥରେ ଦେଖାହୋଇଗଲା, ବାସ୍ ପୁଣି ବୁଦ୍ଧିରେ ତାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ରହିଯାଏ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଯିଏ ଯେଉଁ ଦେବତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଥା'ନ୍ତି, ପୂଜା କରିଥାନ୍ତି ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହୋଇଥାଏ । ତାହା ହେଲା ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ । ଭକ୍ତି କରି କରି ଏବେ ତଳକୁ ଖସି ଆସିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ମୃତ୍ୟୁ ସାମ୍ନାରେ ଉପସ୍ଥିତ । ହାୟ-ହାୟ ପରେ ପୁଣି ଜୟଜୟକାର ହେବ । ଭାରତରେ ହିଁ ରକ୍ତର ନଦୀ ବହିବ । ଗୃହଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରଭାବ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଦେଉଛି । ସମେସ୍ତ ତମୋପ୍ରଧାନ ଏବେ ହୋଇଗଲେଣି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହେଉଛ । ଯିଏ କଳ୍ପ ପୂର୍ବେ ଦେବତା ହୋଇଥିଲେ, ସେହିମାନେ ହିଁ ଆସି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବେ । ଯିଏ କମ୍ ଭକ୍ତି କରିଥିବେ ସିଏ ଜ୍ଞାନ ବି କମ୍ ବୁଝିବେ । ପୁଣି ପ୍ରଜାରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନୁସାରେ ପଦ ପାଇବେ । ଭଲ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲି ଭଲ ପଦ ପାଇବେ । ଶିଷ୍ଟାଚାର ମଧ୍ୟ ଭଲ ରହିବା ଦରକାର । ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ ଯାହା ପୁଣି ୨୧ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଆସୁରୀ ଗୁଣ ରହିଛି । ଏହା ଆସୁରୀ ଦୁନିଆ, ପତିତ ଦୁନିଆ ଅଟେ ନା । ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଯାଇଛି । ଏହି ସମୟରେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଇବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କର ତେବେ ତୁମେ ସଚ୍ଚା ସୁନା ହୋଇଯିବ । ସତ୍ୟଯୁଗ ହେଲା ସୁବର୍ଣ୍ଣଯୁଗ । ସଚ୍ଚା ସୁନାରେ ପୁଣି ତ୍ରେତାୟା ଯୁଗରେ ଚାନ୍ଦିର ଖାଦ ମିଶିଯାଏ । କଳା କମ୍ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ କୌଣସି କଳା ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ଏହିପରି ଅବସ୍ଥା ହୋଇ ଯାଇଥାଏ ସେତେବେଳେ ହିଁ ବାବା ଆସିଥା'ନ୍ତି ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅଟେ ।

ଏହି ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ସମସ୍ତେ ଅବୁଝା ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଯାହାକି ଏହି ବିଶାଳ ଡ୍ରାମାରେ ପାର୍ଟଧାରୀ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ତୁମେ ପାର୍ଟଧାରୀ (ଅଭିନେତା) ଅଟ ନା । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ଏଠାକୁ ପାର୍ଟ କରିବାକୁ ଆସିଛୁ । କିନ୍ତୁ ପାର୍ଟଧାରୀ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ନିଜ ପାର୍ଟକୁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ତେଣୁ ବେହଦର ବାବା କହିବେ ନା, ତୁମେ କେତେ ଅଜ୍ଞାନୀ ହୋଇ ଯାଇଛ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନୀ ଏବଂ ହୀରା ତୁଲ୍ୟ କରୁଛି । ପୁଣି ରାବଣ କୌଡି ପରି କରିଦେଇଥାଏ । ମୁଁ ହିଁ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାଥିରେ ନେଇଯାଉଛି । ପୁଣି ଏହି ପତିତ ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ମଶା ମାଛି ଭଳି ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାଥିରେ ନେଇଯାଇଥାଏ । ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛି । ଏହିପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ହେବାକୁ ପଡିବ । ତେବେ ତ ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ହେବ । ତୁମେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀମାନେ ଏବେ ଏହି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ମଣିଷମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି । ତେଣୁ ବୁଝି ପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଏତେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର, ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀ ଅଛନ୍ତି ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ ଥିବେ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେଉଛନ୍ତି ଚୋଟୀ, ବ୍ରାହ୍ମଣ ପୁଣି ଦେବତା... ଚିତ୍ରରେ (ବିରାଟରୂପ) ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କୁ ଏବଂ ଶିବଙ୍କୁ ଲୁଚାଇ

ଦେଇଛନ୍ତି । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଏବେ ଭାରତକୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପରିଣତ କରୁଛ । ଆଚ୍ଛା —

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲି ଉତ୍ତମ ଆଚରଣ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ସଚ୍ଚା ପ୍ରେମିକା ହୋଇ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରେମିକ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଯେତେଦୂର ସମ୍ଭବ ଯୋଗର ଅଭ୍ୟାସକୁ ବଢାଇବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ସ୍ଥୁଳ ଦେଶ ଏବଂ ସ୍ଥୁଳ ଶରୀରର ସ୍ମୃତିଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ରହୁଥିବା ସୂକ୍ଷ୍ମଦେଶର ବେଶଧାରୀ ହୁଅ ।

ଯେପରି ଆଜିକାଲିର ଦୁନିଆରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମୁତାବକ ବେଶ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରୁଛନ୍ତି ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଯେପରି କର୍ମ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ସେହିପରି ବେଶ ଧାରଣ କରିନିଅ । ଏବେ ଏବେ ସାକାରୀ, ଏବେ ଏବେ ଆକାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଫରିସ୍ତା ସ୍ୱରୂପ । ଯଦି ଏହିଭଳି ବହୁରୂପୀ ହୋଇଯିବ ତେବେ ସବୁ ପ୍ରକାରର ସ୍ୱରୂପର ସୁଖ ଅନୁଭବ କରିପାରିବ । ଏସବୁ ତୁମମାନଙ୍କର ନିଜର ହିଁ ସ୍ୱରୂପ ଅଟେ । ଅନ୍ୟ କାହାର ବସ୍ତ୍ର ତୁମ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ହୋଇପାରେ ନ ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ ନିଜର ବସ୍ତ୍ରକୁ ସହଜରେ ଧାରଣ କରିପାରିବ ସେଥିପାଇଁ ଏହି ବରଦାନକୁ ବାସ୍ତବିକ ଭାବରେ ଅଭ୍ୟାସରେ ପକାଅ ତେବେ ଅବ୍ୟକ୍ତ ମିଳନର ବିଚିତ୍ର ଅନୁଭବ କରିପାରିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଦର କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ହିଁ ଆଦର୍ଶ ହୋଇପାରିବ, ସେଥିପାଇଁ ସମ୍ମାନ ଦେଲେ ଯାଇ ସମ୍ମାନ ମିଳିବ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****

ମାତେଶ୍ୱରୀଙ୍କର ମହାବାକ୍ୟ :

୧. 'ମନୁଷ୍ୟ ଆତ୍ମା ନିଜର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କର୍ମର ରୋଜଗାର ଅନୁସାରେ ଭବିଷ୍ୟତ ପ୍ରାରବ୍ଧ ଭୋଗ କରିଥାଏ ।'

ଦେଖ, ବହୁତ ମନୁଷ୍ୟ ଏଭଳି ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ମୋର ପୂର୍ବଜନ୍ମର ଭଲ କର୍ମ ପାଇଁ ମୋତେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି । ବାସ୍ତବରେ ଏଭଳି କିଛି କଥା ନାହିଁ, ପୂର୍ବଜନ୍ମର କର୍ମର ଫଳ ଏକଥା ତ' ଆମେ ଜାଣିଛୁ । କଳ୍ପର ଚକ୍ର ଘୁରି ଚାଲିଛି, ସତ୍ତ୍ୱ, ରଜୋ, ତମୋ ଏହିଭଳି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାରେ ଲାଗିଛି କିନ୍ତୁ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ, ପୁରୁଷାର୍ଥ ଅନୁସାରେ ପ୍ରାରବ୍ଧ ଗଢ଼ିବାର ମାର୍ଜିନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ସେଥିପାଇଁ ତ' ସତ୍ୟଯୁଗରେ କେହି ରାଜା-ରାଣୀ, କେହି ଦାସ-ଦାସୀ କେହି ପ୍ରଜା ପଦକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ପୁରୁଷାର୍ଥର ସିଦ୍ଧି ହେଲା ସେଠାରେ କୌଣସି ଦ୍ୱୈତ ଭାବନା, ଈର୍ଷାର ଭାବନା ରହିବ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ତ' ସେଠାରେ ପ୍ରଜାମାନେ ମଧ୍ୟ ସୁଖୀ ଅଟନ୍ତି । ରାଜା-ରାଣୀ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ଏଭଳି ପାଳନା କରନ୍ତି ଯେପରି ମା' ବାପା ନିଜର ପିଲାମାନଙ୍କର ପାଳନା କରନ୍ତି । ତେଣୁ ସେଠାରେ ଗରିବ ସାହୁକାର ସମସ୍ତେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହନ୍ତି । ଏହି ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଆଧାରରେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସୁଖର ପ୍ରାରବ୍ଧ ଭୋଗ କରିଥା'ନ୍ତି ।